

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120337257
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6120337257.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudcov JUDr. Renáty Deákovovej a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. ako členov senátu, v spore žalobkyne: E. Y., nar. XX. februára XXXX, bytom Q. XX, XXX XX Q., zastúpenej občianskym združením OSPO Martin - OCHRANA SPOTREBITEĽA, IČO: 52 354 237, so sídlom J. Š. Šikuru 4850/1, 036 01 Martin, konajúcim predsedom Miroslavom Košarišťanom, proti žalovanému: 365.bank, a.s., IČO: 31 340 890, so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, zastúpený Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., IČO: 47 232 471, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, konajúca konateľom JUDr. Alexandrom Kadelom, advokátom, o určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 18Csp/43/2020-159 zo dňa 24. mája 2021 takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovaný **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyňi v rozsahu 100 %, ktoré mu je žalobkyňa **p o v i n á** zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 18Csp/43/2020-159 zo dňa 24. mája 2021 žalobu žalobkyne zamietol (prvá výroková veta). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalobcu (druhá výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou domáhala, aby súd určil, že spotrebiteľský úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.04.2016 a spotrebiteľský úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.06.2016, oba uzatvorené podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), sú bezúročné a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. z dôvodu, že neobsahujú zákonnú náležitosť podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona a teda neobsahujú adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Žalobkyňa v priebehu konania tiež namietala, že zo strany žalovaného ako dodávateľa nebolo dodržané ani ustanovenie § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.; úrok sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, aj v prípade hrubého porušenia povinnosti veriteľa pri skúmaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver bez akýchkoľvek údajov o príjmoch a výdavkoch a v rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez prihliadnutia na údaje z databázy alebo registra týchto údajov. Žalovaný v písomnom vyjadrení žiadal žalobu zamietnuť, tvrdenia žalobkyne poprel a považoval ich za účelové, mal za to, že uvedená adresa veriteľa na zmluve je pre spotrebiteľa dostatočnou informáciou na to, aby vedel, na koho sa má obrátiť s akoukoľvek požiadavkou, žalobu

nepovažoval za podanú dôvodne. V písomnom vyjadrení zdôraznil, že pri uzatváraní zmluvy konal s odbornou starostlivosťou, bonitu žalovanej overil nielen dotazovaním žalovanej ale aj dopytom v registri úverov SRBI (Spoločný register bankových informácií), v registri EOS KSI a v registri Sociálnej poisťovne.

1.2 Okresný súd aplikoval ustanovenia § 52 ods. 1 až 3, § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 7 ods. 1, § 9 ods. 1, § 9 ods. 2 písm. c), § 11 ods. 1, § 11 ods. 2, § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z.; vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, písomnými vyjadrenia strán sporu, listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu. Dokazovanie vykonal na pojednávaní v neprítomnosti žalobkyne a jej právneho zástupcu, ktorý svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnili a súhlasili s prejednaním a rozhodnutím veci v neprítomnosti žalobkyne.

1.3 Okresný súd nepovažoval za sporné, že žalobkyňa vystupujúca v postavení spotrebiteľa uzatvorila so žalovaným ako veriteľom dňa 20.04.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere Lepšia splátka č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej jej žalovaný poskytol úver vo výške 2.300,-Eur, s ročnou fixnou úrokovou sadzbou 16,90 %, pri RPMN banky 18,30 %, priemernej RPMN na trhu 10,78 %, celkovou čiastkou, ktorú má žalobkyňa zaplatiť 4.210,24 Eur. Žalobkyňa sa pritom zaviazala úver splácať v 96 mesačných splátkach, o výške splátky 43,86 Eur, počnúc dňom 20.05.2016 a termínom konečnej splatnosti úveru 20.04.2024. Zároveň žalobkyňa v postavení spotrebiteľa uzatvorila so žalovaným dňa 22.06.2016 aj zmluvu o spotrebiteľskom úvere Dobrá pôžička č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej jej žalovaný poskytol úver vo výške 500,-Eur, s ročnou fixnou úrokovou sadzbou 21,90 %, pri RPMN banky 24,30 %, priemernej RPMN na trhu 12,46 %, s celkovou čiastkou, ktorú má žalobkyňa zaplatiť 826,-Eur. Žalobkyňa sa zaviazala úver splácať v 60 mesačných splátkach, o výške splátky 13,77 Eur, počnúc dňom 20.07.2016 a termínom konečnej splatnosti úveru 20.06.2021. Okresný súd ustálil, že podaná žaloba bola prípustná s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z.; nebolo potrebné preukazovať existenciu naliehavého právneho záujmu z dôvodu, že podanie žaloby umožňuje priamo zákon č. 129/2010 Z.z.

1.4 Za sporné súd považoval, či zmluvu je potrebné posúdiť ako bezúročnú a bezpoplatkovú v dôsledku tvrdenej absencie uvedenia adresy veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, resp. či zo strany žalovaného ako dodávateľa došlo k hrubému porušeniu povinnosti pred uzatvorením spotrebiteľských zmlúv; žalobkyňa tvrdila, že žalovaný nepostupoval s potrebnou odbornou starostlivosťou.

1.5 Okresný súd vykonaným dokazovaním zistil, že ako zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, tak aj zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX obsahujú výslovne a priamo v texte zmluvy uvedenie adresy veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmlúv o úvere v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. tak nie je daný.

1.6 Okresný súd zároveň zistil, že žalovaný v konaní preukázal, že pred poskytnutím oboch úverov skúmal bonitu žalobkyne, čo preukázal výpismi z databázy SRBI, z databázy Sociálnej poisťovne, ku každej z úverovej zmlúv osobitne. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere žalobkyňa refinancovala dva skôr poskytnuté úvery, znížila si splátku úveru. Z tohto úveru jej pre vlastnú potrebu okrem zníženia splátky ostala suma 642,54 Eur. Žalovaný zistil príjmy žalobkyne vo výške aspoň 405,-Eur. Hospodárenie a príjmy žalobkyne boli znížením splátok a získaním hotovosti ovplyvnené pozitívne v porovnaní so stavom pred refinancovaním predchádzajúcich úverov. Aj pred ďalším úverom žalovaný overoval príjem žalobkyne v Sociálnej poisťovni, zistil, že tento je aspoň vo výške 405,-Eur, vyhodnotil bonitu žalobkyne tak, že jej úver poskytol. Nebolo tak možné konštatovať vo vzťahu k obojmu úverovým zmlúvam, že by žalovaný svojim konaním hrubo porušil povinnosť svojej odbornej starostlivosti a bez akýchkoľvek údajov o schopnosti žalobkyne, tejto poskytol úver. Na základe uvedeného okresný súd konštatoval, že úverové zmluvy nemožno považovať za bezúročné a bez poplatkov ani v zmysle § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z.

1.7 Vo vzťahu k vykonaniu dokazovania okresný súd uviedol, že žalobkyňa navrhla doplniť dokazovanie o otázke skúmania schopnosti žalobkyne splácať poskytnuté úvery; žalovaný listiny preukazujúce uvedené predložil, listiny boli žalobkyňi súdom prvej inštancie doručené a žalobkyňou navrhované dokazovanie bolo vykonané.

1.8 Okresný súd tak žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol, nakoľko obe predložené zmluvy obsahujú žalobkyňou namietanú neexistujúcu obligatórnu náležitosť zmluvy podľa § 9 ods.2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z. a bolo preukázané, že žalovaný dodržal postup podľa § 7 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z.

1.9 Pri rozhodovaní o náhrade trov konania okresný súd aplikoval ustanovenie § 255 ods.1, ods.2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), konštatoval plný úspech žalovaného v spore, ktorému z uvedeného dôvodu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa (ďalej aj „odvolateľka“), v ktorom navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil tak, aby bol vecne správny. Namietala, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, že okresný súd nerozhodol na profesionálnej úrovni a spôsobil právnu neistotu a nespravodlivý súdny proces.

2.1 V konkrétnostiach namietala, že zmluva neobsahuje určito zákonom vyžadovanú náležitosť podľa § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z., a to adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Žalobkyňa pritom v doterajších podaniach poukázala na iné rozsudky krajských súdov, z ktorých vyplýva, že adresa veriteľa v záhlaví len spresňuje, na akej adrese má veriteľ sídlo podľa obchodného registra, adresa, na ktorej možno uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, musí byť v spotrebiteľskej zmluve konkretizovaná. Zákon pritom vyžaduje uviesť v zmluve adresu veriteľa, nič nenasvedčuje, že táto adresa podľa obchodného registra je tá, na ktorej je možné uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Uvedenie adresy podľa § 9 ods.2 písm. a) a c) zákona č. 129/2010 Z.z. vyžaduje, aby tieto adresy boli uvedené osobitne.

2.2 Odvolateľka ďalej tvrdila, že zmluva musí byť jasná, určitá a zrozumiteľná už pred jej podpisom, neurčitosť niektorej náležitosti v spotrebiteľskej zmluve má ten istý účinok ako keby uvedenú náležitosť zmluva neobsahovala.

2.3 Pokiaľ ide o skúmanie bonity, odvolateľka namietala, že nepostačuje len vedieť údaje od Sociálnej poisťovne, a to príjem žiadateľa o úver; veriteľ pred podpisom zmluvy musí skúmať okrem iného aj výdavky žiadateľa o úver a o príjmoch a všetkých výdavkoch musí mať veriteľ kópie dokumentov (nájom, elektrika, plyn, mobil, iné úvery, náklady na živobytie a iné výdavky). V spise sa nenachádzajú žiadne listiny čo sa týka výdavkov žalobkyne; zástupca žalobkyne pritom žiadal súd, aby si dôkazy o výdavkoch vyžiadal od žalovaného. Z rozhodnutí krajských súdov vyplýva, že nepostačuje vedieť pred uzatvorením zmluvného vzťahu príjem žiadateľa o úver len výpisom z jeho účtu a ani z registra zo Sociálnej poisťovne čo sa týka príjmu.

2.4 Žalobkyňa tak naďalej považovala poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalobkyne postupom podľa § 386 písm. d) C.s.p. odmietol. Ak odvolací súd dôjde k názoru, že nie sú splnené podmienky na odmietnutie odvolania, žalovaný žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu postupom podľa § 387 ods.1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3.1 Žalovaný tvrdil, že odvolanie žalobkyne nespĺňa základné obsahové náležitosti odvolania ustanovené zákonom, neobsahuje žiadny dôvod, pre ktorý žalobkyňa napádaný rozsudok súdu prvej inštancie považuje za nesprávny a neuvádza ani žiaden odvolací dôvod predpokladaný v ustanovení § 365 ods.1 C.s.p. Žalobkyňa iba zopakovala svoju argumentáciu, ktorú použila v konaní pred súdom prvej inštancie; v odvolaní žalobkyne absentuje korektne formulovaný odvolací návrh, ktorý by mohol byť odvolacím súdom žalobcovi priznaný a v zmysle zákona vykonateľný. Je tak dôvod na odmietnutie odvolania postupom podľa § 386 písm. d) Civilného sporového poriadku.

3.2 K odvolacej argumentácii žalovaný uviedol, že z obsahu zmlúv jasne vyplýva, že v nich jednoznačne a zákonným spôsobom bola uvedená adresa, na ktorej môže žalobkyňa ako spotrebiteľ uplatniť

reklamáciu; žalobkyňou namietaná obligatórna náležitosť zmlúv o úvere bola žalovaným dodržaná. Uvedeným sa súd prvej inštancie zaoberal. Uvedenie adresy, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, z obsahu zmlúv zistil, dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmlúv o úvere v zmysle § 11 ods.1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. tak nie je daný.

3.3 Žalovaný tiež tvrdil, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný postupoval s odbornou starostlivosťou; súdu prvej inštancie doložil listiny, ktoré túto skutočnosť dostatočne preukazujú a akékoľvek pochybnosti o nedodržaní odbornej starostlivosti žalovaného v súvislosti s posudzovaním bonity žalobkyne pred poskytnutím úveru vylučujú. V tomto smere žalovaný poukázal na skutkové zistenia súdu prvej inštancie a s konštatovaním súdu prvej inštancie, že povinnosť podľa § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. bola dodržaná, sa žalovaný stotožnil.

4. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovaného písomne nevyjadrila napriek skutočnosti, že jej to súd prvej inštancie umožnil.

5. Ďalšie relevantné vyjadrenie podané nebolo.

6. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1, 2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu postupom podľa ustanovenia § 387 ods.1, ods.2 ako vecne správny potvrdil, vrátane výroku o nároku na náhradu trov konania.

6.1 Podľa § 387 ods.1,2 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobkyne, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Pokiaľ súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol, dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil; napadnuté rozhodnutie je preskúmateľné, je z neho zrejmé, ako sa akými úvahami sa súd prvej inštancie pro posudzovaní zisteného skutkového stavu riadil a z akých dôvodov žalobu zamietol. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C. s. p.).

7.1 Súd prvej inštancie zamietnutie žaloby, pokiaľ sa žalobkyňa domáhala určenia, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkový, založil na konštatovaní, že z vykonaného dokazovania bolo zistené, že posudzované zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsahujú namietanú obligatórnu náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods.2 písm. c) zákona č.129/2010 Z.z. (a teda adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť) a zároveň žalovaný ako veriteľ (dodávateľ) pri uzatvorení zmluvy posúdil z odbornou starostlivosťou spotrebiteľky splácať spotrebiteľský úver. Neboli tak splnené zákonné predpoklady pre posúdenie úveru za bezúročný a bez poplatkov ani podľa ustanovenia § 11 ods.1 písm. b) a ani podľa ustanovenia § 11 ods.2 zákona č.129/2010 Z.z.. S uvedeným názorom súdu prvej inštancie, odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s prihliadnutím na zistený skutkový stav sa v plnom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd, na vyslovené závery okresného súdu v celom rozsahu odkazuje.

8. Pred vecným prejednaním podaného odvolania s prihliadnutím na argumentáciu žalovaného odvolací súd skúmal, či nie je daný dôvod na odmietnutie podaného odvolania s poukazom na ustanovenie § 386 písm. d) C.s.p., a teda zisťoval, či odvolanie má vyžadované náležitosti. S prihliadnutím na povahu prejednávanej veci - spotrebiteľský spor, odvolací súd dospel k záveru, že z podaného odvolania je zrejmé, že odvolateľka so závermi súdu prvej inštancie nesúhlasila, je zrejmé, čoho sa domáhala (zrušenia napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci na ďalšie konanie, prípadne zmenu napadnutého rozhodnutia), z podaného odvolania možno vyvodíť aj odvolacie dôvody (nesprávne zistenie skutkového stavu a nesprávne právne posúdenie). Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že nie sú dané zákonné dôvody pre odmietnutie odvolanie žalobkyne.

8.1 Odvolací súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie (dňa 24.5.2021) došlo u žalovaného, pôvodne Poštová banka a.s., s účinnosťou od 3.7.2021 k zmene obchodného mena na 365.bank, a.s.; z uvedeného dôvodu odvolací súd v tomto rozsudku žalovaného uvádza pod novým obchodným menom.

9. Odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

Odvolaťka v podanom odvolaní zopakovala argumentáciu uvádzanú v konaní pred súdom prvej inštancie, že predmetné zmluvy o spotrebiteľských úveroch neobsahujú náležitosť vyžadovanú stanovením § 9 ods.2 zákona č.129/2010 Z.z., konkrétne tvrdila, že nie je uvedená adresa veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť; tvrdila, že uvedené adresy veriteľa v zmluve nepostačuje.

9.1 Na uvedenú argumentáciu dal úplnú odpoveď už súd prvej inštancie, ktorý na základe vykonaného dokazovania zistil, že obe zmluvy obsahujú nielen uvedenie veriteľa v označení strán zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale osobitne v oboch zmluvách sa nachádza ustanovenie (čl.4, bod 4.11, resp. bod 4.10, tretia veta), podľa ktorého „Dlžník/spoludlžník si môže uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť na adrese: Poštová banka a.s., oddelenie starostlivosti o klienta, Karloveská 34, 841 04 Bratislava“. Odvolací súd zo súdneho spisu zistil, že toto skutkové zistenie obsahu súdneho spisu a obsahu predložených zmlúv o spotrebiteľskom úvere zodpovedá. Odvolacia námietka, podľa ktorej zmluvy uvedenie adresy veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, je tak nedôvodná, je v rozpore s predloženými dôkazmi a v rozpore so závermi napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolacia argumentácia je v rozpore s vykonaným dokazovaním, nereflektuje vykonané dokazovanie a odvolaťka len opakuje argumentáciu uvedenú v žalobe. Z uvedeného dôvodu odvolací súd odvolaciu argumentáciu žalobkyne nemohol vyhodnotiť ako dôvodnú; bolo preukázané, že predmetné zmluvy o spotrebiteľských úveroch obsahujú zákonom vyžadovanú náležitosť, ktorej absencia by inak mala za následok konštatovanie o tom, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Predložené zmluvy obsahujú nielen uvedenie obchodného mena veriteľa a jeho identifikačné údaje, ale aj adresu, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť.

9.2 Odvolaťka zároveň namietala, že žalovaný ako veriteľ pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy neposudzoval s odbornou starostlivosťou schopnosť žalobkyne ako spotrebiteľky splácať spotrebiteľský úver; mala zato, že túto povinnosť veriteľ hrubo porušil a z uvedeného dôvodu je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Tvrdila tiež, že nepostačuje len zistenie príjmu na základe údajov od Sociálnej poisťovne; veriteľ musí skúmať aj výdavky žiadateľa o úver.

9.3 Aj s uvedenou argumentáciou sa už vysporiadal súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku.

9.4 Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný ako veriteľ pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere overil bonitu žalobkyne z registra EOS KSI, registra Sociálnej poisťovne a z databázy Spoločného registra bankových informácií a dospel k záveru, že príjmy žalobkyne boli zistené aspoň vo výške 405 Eur, a to u oboch úverových zmlúv jednotlivo. Uvedené skutkové zistenie odvolaťka nepoprela.

9.5 Z ustanovenia § 11 ods.2 zákona č.129/2010 Z.z., ktoré aplikoval súd prvej inštancie vyplýva, že nie každé porušenie ustanovenia § 7 ods.1 (posúdenie bonity spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou) je hrubým porušením povinnosti; za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods.1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. O takýto prípad však v prípade predložených zmlúv nešlo; z vykonaného dokazovania vyplynulo, že bonitu klienta veriteľ posudzoval (databáza EOS KSI, Sociálnej poisťovne, databáza SRBI).

9.6 Iba v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods.1 zákona č.129/2010 by bolo možné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov; ak nešlo o hrubé porušenie povinnosti, následkom by bolo v zmysle § 11 ods.2 zákona č.129/2010 Z.z., že veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

9.7 V zmysle vyššie uvedeného okresný súd správne ustálil, že nedošlo pri uzatváraní zmlúv o spotrebiteľských úveroch k hrubému porušeniu povinností podľa § 7 ods.1 zákona č.129/2010 Z.z., nakoľko veriteľ bonitu klienta pri poskytovaní úveru overil; z uvedeného potom vyplýva, že v zmysle ustanovenia § 11 ods.2 zákona č.129/2010 Z.z. nemožno poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

9.8 Iný dôvod pre vyslovenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti žalobkyňa netvrdila, nezistil ho súd prvej inštancie a ani odvolací súd.

10. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu v celom rozsahu podľa § 387 ods.1, 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil. Odvolací súd podrobil odvolaciemu prieskumu aj závislý výrok o nároku na náhradu trov konania; súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenie § 255 ods.1 v spojení s ustanovením § 262 ods.1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa princípu úspechu a správne nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu priznal žalovanému.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyňi v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením.

12. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods.2, druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky

minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súde je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).